

De laatste 2 rondes van de avondcompetitie moest WLC B nog tegen de 2 koplopers: uit naar DSC (Dongen) en thuis tegen de Drie Torens. Wij hadden zelfs nog een uiterst minieme kans om kampioen te worden als we beide wedstrijden zouden winnen.

Allereerst naar Dongen, op vrijdagavond 22 april.

Rating	DSC A	Uitslag	WLC B	Rating
1862	Mark Maas	0-1	Ralf Weijers	1852
1656	Ivo de Ligt	½-½	Henny Wilbrink	1793
1916	Jan-Pieter de Vries	1-0	Thomas Langerwerf	1701
1580	Xander Mahieu	½-½	Niels Feijen	1454
1754		2-2		1700

Ralf op bord 1:

Nadat ik dinsdag tegen Maarten een foutje maakte in de Hillbilly attack was ik erop gebrand het deze keer niet te verpesten. Wat accuraatheid betreft scoorde de partij geen punten, aangezien de balans volgens de computer meer weghad van een tafeltenniswedstrijd. Gevoelsmatig heb ik echter de hele partij beter gestaan, maar ach. De laatste smash mijnerzijds bleek gelukkig de finale te zijn na 27. ... h4:

Hier volgt namelijk het vervelende 28. Pb5. Dc8 was hier het beste vervolg geweest, hoewel 29. d5, c5 30. Txc5 ook niet echt lekker is voor zwart. Het daadwerkelijke vervolg ging echter nog sneller:

28. ..., cxb5 29. Txc7, Kxc7 30. Db7+, Kd8 31. Le6, hxg3 32. Db8+, Pc8 33. Dxc8 mat.

Bord 2 (Henny)

Nou, ik kan kort zijn. In een gewonnen stelling heb ik remise aangenomen. Ik zag wel dat ik beter stond in de slotstelling maar ja, de laatste tijd geef ik al mijn partijen op zeer knullige wijze weg en dat tast het zelfvertrouwen erg aan. Ik troost me maar met de gedachte dat ik ook dit keer vast weer alles zou hebben weggegeven als ik had doorgespeeld.

Bord 3 (Thomas)

Het was in mijn beleving een uiterst ingewikkelde partij, getekend door materiele onbalans. Eerst gaf mijn tegenstander zijn dame op voor een toren en drie pionnen, om vervolgens nog eens twee stukken te offeren, maar met resultaat. Zijn aaneengesloten vrijpionnen werden me te machtig en hij wist een dame terug op het bord te krijgen. In de positie die resulteerde had ik weliswaar twee stukken voor een toren en twee pionnen, maar toch wist ik geen grip op de positie te krijgen. Zijn pionnen werden me opnieuw te machtig.

Bord 4 (Niels)

Ik speelde de Franse opening met het idee een leuke en dynamische positie te krijgen. Helaas deed mijn tegenstander niet mee en speelde hij de exchange french. Het werd hierna heel symmetrisch en na wat geschuif stond alles vrij vast. We besloten er maar een remise van te maken.

Na deze wedstrijd was duidelijk dat WLC B in ieder geval geen kampioen meer kon worden, terwijl onze tegenstander in de laatste ronde de kans in eigen hand had. Bij winst van de Drie Torens zouden zij kampioen worden. Maar ook in deze wedstrijd werd het 2-2:

Rating	WLC B	Uitslag	De Drie Torens B	Rating
1793	Henny Wilbrink	½-½	Jaap Weel	1879
1783	Jasper Krenning	1-0	Elias Thijsse	1809
1701	Thomas Langerwerf	½-½	Danniel van Boxtel	1878
1454	Niels Feijen	0-1	Alex Olree	1746
1683		2-2		1828

In deze wedstrijd speelde allereerst Niels een spectaculaire partij, waarin hij (ondanks materiaalachterstand) huizenhoog gewonnen stond (+8). Echter door 1 foute zet sloeg het om naar -10 en was het gebeurd. Even later kwam Thomas vragen of hij remise aan mocht nemen. Bij Henny stond het ook remise en Jasper leek op winst te staan. De 2 remises kwamen er snel, bij Jasper duurde het wat langer, maar hij speelde het heel secuur uit.

Daarmee bleef WLC B ongeslagen (6 keer 2-2 en 1 keer 3,5-0,5 winst).

Een prima prestatie, en boven verwachting ook, als je naar de ratings kijkt. En in veel wedstrijden (ook tegen beide koplopers) waren er zelfs winstkansen, maar om nou met WLC B in de hoofdklasse van de avondcompetitie te gaan spelen lijkt me een beetje teveel van het goede!

Nadat we tegen de Drie Torens 2-2 hadden gespeeld, won DSC 3 dagen later hun laatste wedstrijd met 3-1 en werden kampioen ($\frac{1}{2}$ bordpunt meer dan de drie Torens).